

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt IX. De origine Christiani Ivbilei quæsitum. Antiquiſſimum illud videri,
& ab initio nascentis Ecclesiæ. Nomen Ivbilei quando assumi cœptum.
Vtriusq[ue] Ivbilei comparatio: Nostri Symbolum in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

CAPVT IX.

De origine CHRISTIANI IVBILEI quaesitum. antiquissimum illud videri, & ab initio nascentis Ecclesiae. Nomen IVBILEI quando assumi coeptum. Vtriusque Iubilei comparatio: Nostri Symbolum in Arcâ Diluuij.

VENIMUS ad CHRISTIANVM IVBILEVM, de cuius initiis non eadem omnibus sententia est. Quidam enim altius ea repetentes ab ipsis Ecclesiae primordiis ducere non dubitant; alij verò, mediâ quasi viâ incedentes, à LVDORVM SECVLARIVM apud Romanos intermissione, aut CONSTANTINI MAGNI, qui primus eos celebrare contempsit, Imperij temporibus; multi denique, quasi minus antiquum, ultra BONIFACII VIII. tempora non extendunt. Mihi semper ea sententia verior visa, quam nostri temporis Scriptores maximè amplexi sunt, videlicet ab ipso ECCLESIAE CHRISTIANAE principio, in Vrbe Româ, Remissiones aliquas Plenarias indictas & obseruatas fuisse, quales deinde in ius redactas BONIFACIUS VIII. promulgauit, & CLEMENS VI. IVBILEI nomine affecit. Cui sententiae stabiliendae atque firmandae illud adduci potest: olim vti solemnis ad *Apostolorum Limina*,
singul-

singulis annis, Christianorum peregrinatio fuit,
 immò Præsulibus Ecclesiæ per Constitutiones
 Pontificias antiquissimas iniuncta; ita singulis vide Inf. c. 12. i
regeneratio-
nem. Annis Centesimis, ob Seculi *παλιγγενεσιαν*, So-
 lemne aliquod fuisse quod cæteris & peregrinã-
 tium multitudine ac numero, & cærimoniæ
 sanctitate, ac Gratiarum Spiritualium elargitione,
 celebrius esset atque præstantius. Quemadmo-
 dum Romani veteres, præter Statas cuiusque
 Anni Feras ac Sacrorũ cærimonias, **SECVLARE**
SACRVM habuerunt quod Centesimo quoque
 Anno, aut Centesimodecimo (vt aliis placuit) Censorim.
Pal lib. 2.
Herodian.
Zosimus l. 2.
aliq. solemniter rediret: in quo omnibus Theatris
 Ludi exhiberentur, omnibus Templis sacrificar-
 retur, & ad omnia Puluinaria dona ferrentur,
 ac supplicationes fierent. Quem fortè morem
 ab impio Deorum cultu ad Veri Numinis, ac
 sanctissimorum Ecclesiæ Principum veneratio-
 nem, transferentes Romani Pontifices, vt mul-
 ta alia auertendæ Idololatriæ, salubriter in Vr-
 be Româ, stas Centenariis, obseruari præce-
 perunt. Quam opinionem nostram ipsi adeò
 Romani Pontifices approbârunt, vt IOANNES
 PICARDVS, cognomento MONACHI, qui do- in Gloss. ad c.
antig. ctissimè BONIFACII VIII. de IVBILEO con-
 stitutionem interpretatus est, ex ipso BONIFA-
 CII ore se audiuisse testetur vnã hanc IN-
 DVLGENTIÆ MAXIMÆ, more maiorum,
 Centesimo quoque anno promulgandæ ratio-
 nem animum eius permouisse. Quin ipsemet
 BONIFACIUS in suæ Constitutionis initio satis
 vetustatem huius rei innuit, cùm *Antiquorum*
habere fidam relationem, inquit, quòd accedentibus

D

AD

AD HONORABLEM BASILICAM PRINCIPIS APOSTOLORVM DE VRBE concessæ sint magnæ Indulgentiæ & Remissiones peccatorum. ALBERICVS etiam ROSATENSIS, & ANANTIAS, antiqui iuris Pontificij Interpretes, INDVLTIAS, quales BONIFACIVS VIII. publicauerat, antiquissimis temporibus in Ecclesiâ receptas fuisse testantur: earumque rerum vetustissima Diplomata vidisse se Romæ cum illam Anno seculari ∞. CCC. L. inuideret, ROSATENSIS scriptum reliquit. BAPTISTES insuper PLATINA, in vitâ eiusdem Pontificis, sic loquitur: *IVBILEVM quoque idem retulit Anno Millesimo trecentesimo, quo plenam delictorum omnium remissionem his præstabat qui Limina Apostolorum visitassent.* quo genere loquendi satis ostendit instituisse eum tantum Indulgentiam illam, non verò instituisse aut primum in vsum Ecclesiæ induxisse. *Referimus enim quæ iam ante nos in vfu fuerunt.* Quâ loquendi ratione vsus etiam Censorinus de *LVDIS SECVLARIBVS*, longè ante sua tempora seruatis: *Temporum, inquit, interualla quibus Ludi isti debeant referri non modo quanta fuerint retrò ignoratur; sed ne quanta quidem esse debeant scitur.* Iuxta BONIFACII testimonium (quod sanè *ἀξιόπιστον* est; primus enim *IVBILEI* Formulam Decretis addidit, eumque *eruditissimum* fuisse temporum ipsius Annales testantur) aliud quoque fide dignissimum est CLEMENTIS VIII. Pontif. verè OPT. MAX. qui in suo Diplomate *SECVLARIS IVBILEI*, ritum hunc ab initio nascentis Ecclesiæ originem duxisse asseuerat, quo accedentibus ad Basilicam Principis

in Diction.
verbo,
Iubileus.

fide dignum.

pis Apostolorum Priuilegia, ac Remissiones cri-
 minum vberiores, concederentur. De quo Ritu
 nos ipsi in processu huius Commentarij paullo
 diffusius quædam exsequemur. Ad fertæ à no-
 bis sententiæ veritatem luculento exemplo et-
 iam firmat MARTINVS NAVARRVS I. C. no- Notab. i. de
Iub. m. 10.
 bilissimus è IACOBO CARDINALE, vetusto
 item scriptore. Narrat enim Anno Seculari 800.
 ccc. ingentem multitudinem ex longinquis &
 diuersis regionibus confluisse in Urbem Ro-
 mam, ad sacram B. PETRI Basilicam visitan-
 dam: cuius rei causam afferebant Centesimi
 Anni tempus, quo omnium culparum sordes
 abluerentur. & tunc prouectæ ætatis hominem
 fuisse qui recordaretur Patrem suum superiore
 Seculo in Urbem ad hoc solemne venisse: à quo
 etiam admonitus fuerat vt, si ad futuri Centesi-
 mi tempus perueniret, paterno exemplo com-
 monitus peregrinationem eam susciperet, tanti-
 que beneficij particeps fieri satageret. Addit ex
 eodem Nauarrus, *multos tum ex Gallis, tum ex
 Italis, superstites fuisse qui eandem rem meminis-
 sent.* Laudabilem senex ille pietatem, si Gallus
 fuit, haurire potuit à sanctissimo Francorum
 Rege D. LVDOVICO, qui pariter ex hac vi. à ces-
 surus, inter alia præcepta quæ Filio Heredi reli-
 quit, hoc quoque adiunxit, auctore Gaufrido,
 vt Indulgentias, à Sede Apostolicâ concessas,
 semper expeteret studiosè. Quare non iniuriâ
ἡρεσιολόγων quorundam commenta, & ipsius PO- Hæreticos
designo.
 LYDORI VERGILII (si modò ipsius est; nam
 Germanus quidam Polymnestor eius famam
 trucidauit.) *ἀπιστίας* reuicimus, qui non modò inconfide-
rantiam.

IVBILEI STATI BONIFACIVM auctorem, sed INDVLGENTIARIi Ritus inventorem, asserere non erubescunt. Enimuerò etsi res ipsa apud Orthodoxos antiquissima est, IVBILEI tamen nomen seriùs receptum, neque ante tempora CLEMENTIS VI. Pont. qui Annum Quinquagesimum sacrauit, vsurpatum legimus. Exemplum scilicet imitato Pontifice Anni Remissionis & Gratiae apud Hebraeos, qui Christiani IVBILEI *typum* aliquem gessisse videtur. nisi rectiùs *similitudinem* dicere conveniat; cum Typus Veteris IVBILEI in die Quinquagesimo PENTECOSTES à sacrâ DOMINI Resurrectione expletus sit: vt à doctissimo NAVARRO eruditè obseruatum in Commentario de Anno Iubileo. Fatendum tamen, cum eodem Nauarro atque aliis, non parum similitudinis inter vtrumque IVBILEVM reperiri. Quemadmodum enim in HEBRAEO terra à culturâ cessabat, & gratâ laboris intermissione fruebatur; ita ab omnibus orbis Terræ partibus in Urbem concurritur, vt ibi Christiani veram animorum quietem, à lassitudine viæ iniquitatis inueniant. Et quemadmodum in illo Æs alienum remittebatur, nexi & compediti soluebantur; ita nunc vincula criminum dirumpuntur, & chirographum decreti, contrarium nobis, per merita crucis CHRISTI, ac Sanctorum, in Asylo Romano deletur. Et sicuti exules Anno Sacro ad natalem terram ac familiam redibant, agrique veteribus possessoribus reddebantur; ita quisquis, filij prodigi instar, longè à paternâ domo profectus substantiam omnem absumpserit, in gratiam recipitur; stolâ

e. Virginitas
de Pan. &
Rem.

Nov. 4. 10. 1.
et 2.

Sap. 7.

Psalm. 119.
Col. 2.

Luc. 15.

stolâ nouâ Innocentiæ induitur; Vitulo saginato
 S. SYNAXEOS reficitur; & in adoptionem Fi- Rom. 8.
 liorum Dei, vnde exciderat; cælestisq̄ue Paradi-
 si portionem Hereditariam restituitur. Meritò
 ergo ANNUS IUBILEVS noster PLACABILIS DOMINO
 vocabitur, in quo *Vnctus ille Domini, & San-*
ctus Sanctorum, per Vicarium suum Romanum
 Pontificem, toto orbe terrarum prædicat *Medi-* Isaie 61.
cinam contritis corde, captiuis indulgentiam, & clau-
sis apertionem: Meritò ob easdem causas Annus
 LIBERTATIS, & REMISSIONIS: Meritò Annus
 GERMINANS, ac FRUCTIVOSVS, in tam vbere Priui-
 legiorū ac Gratiaē prouectu: Meritò deniq; Annus
 SANCTIFICATIONIS dicitur, in quo per saluta-
 rem Metanoëam, ac eximiaē Pietatis & charitatis
 opera, mundati à sceleribus Christiani sancti
 Deo suo, & accepti Sanctorum communioni
 redduntur. Fortunati huius Anni Symbolum
 præclarissimum inuenio in Noëi Arcâ, quæ
 CCC. cubitos Longitudinis, L. latitudinis, xxx.
 altitudinis habuisse memoratur. in quâ nume-
 rus Quinquagenarius Sacræ Libertatis myste-
 rium; Latitudo verò, cui dicatus est, *dilatatio-* Psal. 118.
nem cordis apud gaudentes Christianos, siue
dilatanda charitatis spatia Anno Iubileo, arcanâ D. August.
 quadam ratione, significat. Porrò Noëi Ar-
 cam Ecclesiæ Catholicæ Typum gessisse, extra
 quam regnante Diluuiò nulla reperitur salus,
 certissima Patrum auctoritas est. Nauarchus
 illius Noëus, siue Noë, qui & fabricator, Diui- Gen. 7.
 nis imperiis fuit, OCTAVVS, & PRÆCO IUSTITIÆ,
 & QUIES dictus, septem sibi animabus electæ 2. Petr. 3.
Philolib. de
Abrahama.
 familiæ adiunctis. An non hodie alium N O E

Vniuersitatis

Felix praesidium.

inuenisse videntur Christiani OCTAVVM VRBANVM, PRÆCONEM IVSTITIÆ, PRÆCONEM & GRATIÆ, Naui Ecclesiæ feliciter præfidentem: hoc est, Arcæ illi Sanctissimæ præfectum, in quâ septem animæ, siue vniuersus credentium Numerus, Septenario τὸ ὀκτώηχος indice comprehensus, QUIETEM inueniunt, & in medijs turbulenti maris fluctibus ad Portum Salutis tutò diriguntur? Inuenerunt certè, eamque FELICITATEM temporibus suis imputent, Diuinæ Clementiæ gratulari quæ talem in communi necessitate Orbi Patronum, Ecclesiæ suæ Præsidem prouidit, qui non modò in fluctibus regere, sed & ipsos componere, pacalemque oliuæ ramum extincto bellorum cataclysmo (quod vouemus, & speramus) portendere possit. Cuius Voti ἐὸς ἔσθ' ἔσθ' versiculis nostris, veluti sponforibus, absoluam:

*Hoc Duce, qua nostri superabant crimina facti,
 Dissugient terris: positis iam mitior armis
 Agnoscet Latios felix Germania fascis,
 Casareaq; aquilas: iam duri bella Batani
 Odisse incipient: toto Furor impius orbe
 Cedet, & aetheris viset Pax aurea regnis.*

CA-